A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. november 28. *

„Előzetes döntéshozatal – A természetes személyek védelme a személyes adatok kezelése vonatkozásában – (EU) 2016/680 irányelv – A 4. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontja – A 8. cikk (1) és (2) bekezdése – 10. cikk – Gyanúsított – Biometrikus és genetikai adatok rendőrség általi nyilvántartásba vétele – Kényszer alkalmazásával történő végrehajtás – A bűncselekmények megelőzésére és felderítésére irányuló cél – A 2023. január 26-i Ministerstvo na vatreshnite raboti (A biometrikus és genetikai adatok rendőrség általi nyilvántartásba vétele) ítélet (C-205/21, EU:C:2023:49) értelmezése – Az összhangban álló értelmezés kötelezettsége – A különleges adatok kezelése »feltétlen szükségességének« értékelése – Az illetékes hatóságok szerepe”

A C-80/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2023. február 14-én érkezett, 2023. február 14-i határozatával terjesztett elő a

V. S.

ellen,

a **Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Gratsias (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: R. Stefanova-Kamisheva tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. március 20-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a bolgár kormány képviseletében T. Mitova és T. Tsingileva, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

– a magyar kormány képviseletében Biró-Tóth Zs. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Bouchagiar, C. Georgieva, H. Kranenborg és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. június 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 119., 89. o.; helyesbítések: HL 2018. L 127., 7. o.; HL 2021. L 74., 39. o.) 6. cikke a) pontjának és 10. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a V. S. ellen a biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vétel céljából való gyűjtésének kényszer alkalmazásával történő végrehajtása iránt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2016/680 irányelv (37) preambulumbekezdése szerint:

„Azok a személyes adatok természetüknél fogva különösen érzékenyek az alapvető jogok és szabadságok szempontjából, különös védelmet érdemelnek, mivel az alapvető jogokra és szabadságokra nézve a kezelésük körülményei jelentős kockázatot hordozhatnak. […] Ezeknek az adatoknak a kezelését jogszabály lehetővé teheti […], ha az érintett egyértelműen beleegyezett az olyan adatkezelésbe, amely az számára különösen tolakodó jellegű. Az érintett hozzájárulása azonban önmagában nem szolgálhat jogalapul az ilyen különleges személyes adatok illetékes hatóságok általi kezeléséhez.”

4 Ezen irányelv „Tárgy és célok” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv szabályokat állapít meg a természetes személyek védelmére a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása – így többek között a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelem és e veszélyek megelőzése – céljából végzett kezelése tekintetében.”

5 Az említett irányelv 3. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[…]

7. »illetékes hatóság«:

a) olyan közhatalmi szerv, amely a bűncselekmények megelőzését, nyomozását, felderítését vagy üldözését, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtását illetően eljárni jogosult beleértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését; vagy

b) bármely egyéb, olyan szerv vagy más jogalany, amely a tagállami jog alapján közfeladatokat lát el és közhatalmi jogosítványokat gyakorol a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése vagy a vádeljárás lefolytatása, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából, beleértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését;

[…]”

6 A 2016/680 irányelvnek „A személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek” című 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok előírják, hogy a személyes adatok:

a) kezelését jogszerűen és tisztességesen kell végezni;

b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon;

c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és szükségesre kell korlátozódniuk;

[…]”

7 A 2016/680 irányelv „Az érintettek különböző kategóriái közötti különbségtétel” című 6. cikkének szövege a következő:

„A tagállamok előírják az adatkezelő számára, hogy adott esetben és amennyire lehetséges, tegyen világos különbséget az érintettek különböző kategóriáinak személyes adatai között az alábbiak szerint:

a) olyan személyek, akik tekintetében alapos okkal feltételezhető, hogy bűncselekményt követtek el vagy készülnek elkövetni;

[…]”

8 Ezen irányelvnek „Az adatkezelés jogszerűsége” című 8. cikke értelmében:

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az adatkezelés csak akkor és kizárólag annyiban legyen jogszerű, ha és amennyiben olyan feladat ellátásához szükséges, amelyet valamely illetékes hatóság az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokból végez, és uniós vagy tagállami jog alapján történik.

(2) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó adatkezelést szabályozó tagállami jogban rendelkezni kell legalább az adatkezelés célkitűzéseiről, a kezelendő személyes adatokról és az adatkezelés céljairól.”

9 Az említett irányelvnek „A személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése” című 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint a genetikai adatok, a természetes személyek egyedi azonosítását célzó biometrikus adatok, az egészségügyi adatok és a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó személyes adatok kezelése csak akkor megengedett, az érintettek jogaira és szabadságaira vonatkozó megfelelő garanciák mellett, ha arra feltétlenül szükség van és:

a) az uniós vagy tagállami jog lehetővé teszi;

b) az érintett vagy más természetes személy létfontosságú érdekeinek védelmét szolgálja; vagy

c) az ilyen adatkezelés olyan adatokra vonatkozik, amelyeket az érintett kifejezetten nyilvánosságra hozott.”

A bolgár jog

Az NK

10 A Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: NK) 11. cikkének (2) bekezdése értelmében a bűncselekményt szándékosan követik el, ha az elkövető tisztában van a cselekmény társadalomra veszélyes jellegével, előre látja annak következményeit, illetve kívánja vagy hagyja, hogy azok bekövetkezzenek. Az NK-ban szabályozott bűncselekmények többsége szándékos bűncselekmény.

Az NPK

11 A Nakazatelno-protsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló törvény) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: NPK) 46. cikkének (1) bekezdése és 80. cikke előírja, hogy a bűncselekmények vagy közvádra üldözendők, azaz az eljárást az ügyész kezdeményezi, vagy magánvád alapján. Az NK-ban szereplő szinte valamennyi bűncselekmény közvádra üldözendő.

12 Az NPK 219. cikkének (1) bekezdése értelmében „amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy egy meghatározott személy közvádra üldözendő bűncselekményt követett el”, e személyt gyanúsítottá nyilvánítják, és arról tájékoztatják. E személlyel szemben különböző eljárási kényszerintézkedések alkalmazhatók, amelyekkel szemben érveinek előadásával és bizonyítékok előterjesztésével védekezhet.

13 Az NPK szerint a büntetőeljárás nyomozási szakaszában a bizonyítékok összegyűjtése érdekében alkalmazott és a természetes személyek magánéletének sérelmével járó nyomozási cselekményekhez főszabály szerint előzetes bírói engedély szükséges.

14 E nyomozási cselekmények között szerepel többek között - az NPK 158. cikkében előírt - a személy vizsgálata. E vizsgálat lényegében a személy fizikai jellemzőinek azonosítására szolgál, és szükség esetén magában foglalhatja fényképfelvételek készítését, daktiloszkópiai adatok felvételét és a DNS-profil meghatározásához szükséges mintavételt. Az említett vizsgálatra az érintett hozzájárulásával kerül sor. Amennyiben nem járul hozzá, a vizsgálat kényszer alkalmazásával is végrehajtható előzetes bírói engedély függvényében, kivéve a sürgős eseteket, amelyekben utólag kell kérni a bírói jóváhagyást.

15 Ennek keretében az eljárás iratait az illetékes bíróság elé terjesztik, amely megvizsgálhatja a teljes iratanyagot annak megítélése érdekében, hogy az előzetes engedély vagy az utólagos jóváhagyás iránti kérelem megalapozott-e.

A ZMVR

16 A Zakon sa Ministerstvo na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény; a DV 2014. június 27-i 53. száma) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: ZMVR) 6. cikke értelmében a belügyminisztérium bizonyos alaptevékenységeket végez, köztük operatív felderítési és megfigyelési tevékenységet, bűnügyi nyomozási tevékenyéget és információs tevékenységet.

17 A ZMVR 27. cikke értelmében a rendőrség által az e törvény 68. cikke alapján nyilvántartásba vett adatokat kizárólag a nemzetbiztonság védelme, a bűnözés elleni küzdelem és a közrend fenntartása céljából lehet felhasználni.

18 A ZMVR 68. cikke szerint:

„(1) A rendőri hatóságok rendőrségi nyilvántartásba veszik azokat a személyeket, akiket szándékosan elkövetett, közvádra üldözendő bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak. […]

(2) A rendőrségi nyilvántartás az (1) bekezdés szerinti személyek személyes adatai kezelésének egyik kategóriáját képezi, amely a jelen törvény feltételei szerint történik.

(3) A rendőri hatóságok a rendőrségi nyilvántartásba vétel céljából:

1) rögzítik a [Zakon za balgarskite lichni dokumenti (a bolgár személyazonosító okmányokról szóló törvény)] 18. cikkében megjelölt személyes adatokat;

2) leveszik a személyek ujjnyomatait, és fényképet készítenek róluk;

3) mintákat vesznek a személyek DNS-profiljának rögzítése érdekében.

(4) A személy hozzájárulása nem szükséges a (3) bekezdés 1. pontjában hivatkozott tevékenységek végzéséhez.

(5) A személyek kötelesek együttműködni, nem gátolhatják és nem akadályozhatják a (3) bekezdésben hivatkozott tevékenységek rendvédelmi szervek általi gyakorlását. Ha a személy megtagadja az együttműködést, a (3) bekezdés 2. és 3. pontjában hivatkozott tevékenységek során kényszer alkalmazható a gyanúsítás tárgyát képező, közvádra üldözendő bűncselekmény tekintetében hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróság bírájának engedélyével.

[…]”

Az NRISPR

19 A Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (a rendőrségi nyilvántartásba vétel végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló rendelet; a DV 2014. október 31-i 90. száma) alapügyre alkalmazandó változata (a továbbiakban: NRISPR) meghatározza a ZMVR 68. cikkében előírt rendőrségi nyilvántartásba vétel részletes szabályait.

20 Az NRISPR 11. cikkének (2) bekezdése értelmében a nyilvántartásba veendő személy rendelkezésére kell bocsátani egy kitöltendő nyilatkozatot, amelyben hozzájárulását adhatja a fényképfelvétel készítéséhez, az ujjnyomatvételhez és a DNS-minta levételéhez, vagy e hozzájárulását megtagadhatja. Az NRISPR 11. cikkének (4) bekezdése értelmében, ha e személy a hozzájárulást megtagadja, a rendőrség ezen intézkedések kényszer alkalmazásával történő végrehajtásának engedélyezése iránti kérelmet nyújt be az illetékes bírósághoz.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

21 A 2021. március 1-jei végzéssel V. S.-t az NK 255. cikke, valamint 321. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján gyanúsítottá nyilvánították amiatt, hogy három másik személlyel együtt két gazdasági társaság tevékenysége keretében haszonszerzési célból létrehozott bűnszervezetben vett részt, hogy Bulgária területén összehangolt magatartással a hozzáadottérték-adóval kapcsolatos adótartozások megállapítása és megfizetése terén csalást kövessenek el.

22 Az említett gyanúsítottá nyilvánító végzés kézbesítését követően V. S.-t felhívták a 2016/680 irányelv 3. cikkének 7. pontja értelmében vett illetékes hatóságokként eljáró rendőri hatóságok által a ZMVR 68. cikkében előírt rendőrségi nyilvántartásba vétel során történő együttműködésre. V. S. részére átadtak egy nyomtatvány formáját öltő nyilatkozatot, amelyben megjelölte, hogy tájékoztatták arról, hogy fennáll a rendőrségi nyilvántartásba vétel jogalapja, és hogy nem járul hozzá a rá vonatkozó daktiloszkópiai és fényképészeti adatok nyilvántartásba vétel céljából történő gyűjtéséhez, valamint a DNS-profiljának létrehozása céljából végzett mintavételhez. E rendőri hatóságok nem végezték el az említett adatgyűjtést, és annak kényszer alkalmazásával történő végrehajtás céljából a Spetsializiran nakazatelen sadhoz (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) fordultak.

23 A rendőri hatóságok ezen bírósághoz címzett kérelme tartalmazza, hogy az érintett büntetőeljárásban terhelt személyek – köztük V. S. – bűnösségének megállapításához elegendő bizonyíték gyűlt össze. E kérelem pontosítja, hogy V. S. ellen az NK 321. cikke (3) bekezdésének az e cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. pontja szerinti bűncselekmény elkövetése miatt hivatalos büntetőeljárás van folyamatban, és hogy e személy megtagadta a

daktiloszkópiai és fényképészeti adatainak nyilvántartásba vétel céljából történő gyűjtését, valamint a DNS-profiljának meghatározásához szükséges mintavételt, jóllehet az említett adatok gyűjtésének jogalapját megjelölték. Végül e kérelemben annak engedélyezését kérik az említett bíróságtól, hogy ezen adatgyűjtést kényszer alkalmazásával hajthassák végre. A kérelemhez csak a V. S. gyanúsítottá nyilvánításáról szóló végzés és az általa kitöltött nyilatkozattételi formanyomtatvány másolatát csatolták.

24 A Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság), mivel kétségei támadtak a rendőrségi nyilvántartásba vételre irányuló eljárás uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően, 2021. március 31-i határozatával előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett a Bíróság elé.

25 Közelebbről, a harmadik kérdésével e bíróság lényegében arra várt választ, hogy a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontját, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. és 48. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy amennyiben a közvádra üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy megtagadja a rá vonatkozó biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele céljából történő gyűjtésében való önkéntes együttműködést, az illetékes büntetőbíróság köteles engedélyezni ezen adatgyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtását, anélkül hogy jogkörrel rendelkezne annak értékelésére, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a személy elkövette azt a bűncselekményt, amelynek elkövetésével gyanúsítják (2023. január 26-i Ministerstvo na vatreshnite raboti [A biometrikus és genetikai adatok rendőrség általi nyilvántartásba vétele] ítélet, C-205/21, EU:C:2023:49, 77. pont; a továbbiakban: „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet).

26 Továbbá a negyedik kérdése lényegében annak meghatározására irányult, hogy a 2016/680 irányelvnek az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 10. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely előírja a közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az illetékes hatóság azon kötelezettségéről, hogy ellenőrizze és bizonyítsa egyrészt azt, hogy ezen adatgyűjtés feltétlenül szükséges a kitűzött konkrét célok eléréséhez, másrészt azt, hogy e célok nem érhetők el az érintett adatok csupán egy részének gyűjtése útján („Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 114. pont).

27 A 2022. július 27-én hatályba lépett jogszabály-módosítást követően a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) megszűnt, és az alapügyet ettől az időponttól kezdve a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sofiyski gradski sadhoz (szófiai városi bíróság, Bulgária) tették át.

28 A „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítéletben (110. pont és a rendelkező rész 2. pontja) a harmadik kérdésre válaszolva a Bíróság kimondta, hogy a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontját, valamint a Charta 47. és 48. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az azt előíró nemzeti szabályozás, hogy amennyiben a közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy megtagadja a rá vonatkozó biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele céljából történő önkéntes együttműködést, az illetékes büntetőbíróság köteles engedélyezni az említett adatgyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtását, anélkül hogy jogkörrel rendelkezne annak értékelésére, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy az érintett személy elkövette azt a bűncselekményt, amelynek elkövetésével

gyanúsítják, feltéve hogy a nemzeti jog biztosítja e gyanúsítottá nyilvánítás azon feltételeinek hatékony utólagos bírósági felülvizsgálatát, amelyekből az említett adatgyűjtés engedélyezése következik.

29 A negyedik kérdésre válaszolva a Bíróság megállapította, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja a közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, főszabály szerint ellentétes a 2016/680 irányelv 10. cikkében foglalt azon követelménnyel, amely szerint az e cikkben említett különleges adatkategóriák kezelése csak akkor megengedett, „ha arra feltétlenül szükség van” („Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 128. pont).

30 A kérdést előterjesztő bíróság által e megfontolásból levonandó következményeket illetően a Bíróság az említett ítélet 133. pontjában pontosította, hogy e bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikke tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében lehet-e az ilyen kényszer alkalmazásával történő végrehajtást előíró nemzeti szabályozást az uniós joggal összhangban értelmezni. A kérdést előterjesztő bíróság feladata különösen annak vizsgálata, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi-e az érintett személy mind biometrikus, mind genetikai adatai nyilvántartásba vételük céljából történő gyűjtése „feltétlen szükségességének” értékelését. E tekintetben különösen annak megállapítására kell képesnek lennie, hogy azon bűncselekmény jellege és súlya, amellyel az alapügyben folyó büntetőeljárásban az érintett személyt gyanúsítják, vagy olyan más releváns tényezők olyan körülményeknek minősülhetnek-e, amelyek alkalmasak az ilyen „feltétlen szükségesség” megállapítására. Ezenkívül meg kell győződni arról, hogy az anyakönyvi adatok gyűjtése, amelyet a rendőrségi nyilvántartásba vétel keretében is előírnak, önmagában nem teszi lehetővé a kitűzött célok elérését.

31 Ugyanezen ítélet 134. pontjában a Bíróság megjegyezte, hogy ha a nemzeti jog nem biztosítja a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésének ilyen ellenőrzését, a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy a 10. cikk teljes érvényesülését biztosítsa azáltal, hogy elutasítja a rendőri hatóságok arra irányuló kérelmét, hogy engedélyezze ezen adatgyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtását.

32 Így a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 116–134. pontjában említett indokok összességére tekintettel a Bíróság a negyedik kérdésre válaszolva kimondta, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikkét ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely előírja a közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az illetékes hatóság azon kötelezettségéről, hogy ellenőrizze és bizonyítsa egyrészt azt, hogy ezen adatgyűjtés feltétlenül szükséges a kitűzött konkrét célok eléréséhez, másrészt azt, hogy e célok nem érhetők el az érintett személy jogaiba és szabadságaiba való, kevésbé súlyos beavatkozást megvalósító intézkedésekkel („Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 135. pont és a rendelkező rész 3. pontja).

33 Ezen ítélet kihirdetését követően a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a Bíróságnak a negyedik kérdésre adott válaszából, különösen a jelen ítélet 30. pontjában felidézett megfontolásokra tekintettel, milyen következtetéseket kell levonnia ahhoz, hogy a rendőri hatóságok által az alapügyben szóban forgó személyes adatok gyűjtésének kényszer alkalmazásával történő végrehajtása iránt benyújtott kérelemről határozzon.

34 E tekintetben egyrészt úgy véli, hogy az e hatóságok által elé terjesztett, a jelen ítélet 23. pontjában említett dokumentumok, azaz a V. S. gyanúsítottá nyilvánításáról szóló végzés, valamint azon nyilatkozattételi formanyomtatvány alapján, amellyel V. S. megtagadja biometrikus és genetikai adatainak gyűjtését, nem tudja elvégezni az e pontban említett ellenőrzéseket. Úgy véli, hogy ehhez rendelkeznie kellene a teljes iratanyaggal, ami azt feltételezi, hogy nem a ZMVR 68. cikke (5) bekezdésének második mondatában a rendőrségi nyilvántartásba vételi eljárás vonatkozásában előírt speciális szabályt alkalmazza, hanem az NPK-nak a természetes személyek magánszféráját sértő nyomozási cselekmények foganatosítására vonatkozó előzetes bírói engedély megadására irányadó általános szabályait, különösen pedig e törvénykönyv 158. cikkét.

35 Másrészt a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 100. és 101. pontjában a Bíróság kimondta, hogy nem ellentétes a Charta 47. cikkével, hogy a gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak kényszer alkalmazásával történő gyűjtésére vonatkozó engedély iránti kérelem tárgyában eljáró bíróság nem rendelkezik az e gyanúsítottá nyilvánítás alapjául szolgáló bizonyítékokkal, következésképpen nincs lehetősége ezeket a bizonyítékokat értékelni.

36 Ugyanakkor úgy véli, hogy ez a megfontolás azon a téves előfeltevésen alapul, hogy a büntetőeljárás nyomozási szakaszában a gyanúsítottá nyilvánítás alapjául szolgáló bizonyítékok bíróság általi értékelése akadályozhatja azon bűnügyi nyomozás lefolytatását, amelynek során ezeket az adatokat gyűjtik.

37 Különösen azt emeli ki, hogy a bolgár jogalkotó az NPK 158. cikke által szabályozott eljárás keretében előírta a hatékony bírósági felülvizsgálat gyakorlását, valamint az ügy iratainak a bíróság elé terjesztését, de ez nem vonatkozik a rendőrségi nyilvántartásba vétel esetére. Álláspontja szerint a jogi szabályozásbeli különbség oka egyrészt az, hogy e nyilvántartásba vétel céljából történő adatgyűjtést a rendőrség, nem pedig az ügyészség kéri, másrészt pedig az, hogy az említett adatgyűjtésre kizárólag a szóban forgó adatok esetleges későbbi, szükség szerinti felhasználása céljából kerül sor. A hatékony bírósági felülvizsgálat hiánya ilyen helyzetben azonban nem a nyomozás titkosságának tiszteletben tartását, sem pedig a szóban forgó büntetőeljárás keretében foganatosítandó nyomozási cselekmények meghiúsításának elkerülését szolgálja.

38 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy mielőtt az illetékes hatóságoktól a büntetőeljárás iratainak továbbítását kérné, a Bíróságtól megerősítést kell kérnie arra vonatkozóan, hogy az iratok bekérése nem mond ellent a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 100. és 101. pontjának, vagy éppen ellenkezőleg annak megállapítását, hogy az ezen ítélet 133. pontjában említett vizsgálatokat kizárólag az érintett személy gyanúsítottá nyilvánításáról szóló végzés és a biometrikus és genetikai adatok gyűjtését megtagadó nyilatkozat alapján kell elvégeznie.

39 Ezenkívül abban az esetben, ha a Bíróság erre vonatkozóan megerősítést ad, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy mivel rendelkezésére áll a büntetőeljárás iratanyaga, értékelnie kell az említett gyanúsítottá nyilvánítás megalapozottságát.

40 Ilyen körülmények között a Sofiyski gradski sad (szófiai városi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Teljesül-e a felülvizsgálatnak a 2016/680 irányelv 10. cikkében előírt, a Bíróság [»Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I«] ítéletének 133. pontjában értelmezett »feltétlen szükségességre« vonatkozó követelménye, ha e vizsgálatot kizárólag az érintett személy hivatalos gyanúsításáról szóló végzés, [és] a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésének megtagadására vonatkozó írásbeli nyilatkozata alapján folytatja le a bíróság, vagy szükséges, hogy a bíróság rendelkezésére álljon a teljes iratanyag, amelyet a nemzeti jog alapján a természetes személyek jogát sértő nyomozási cselekményekre vonatkozó engedély iránti kérelemmel összefüggésben bocsátanak a rendelkezésére, ha e kérelmet büntetőeljárásban terjesztik elő?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az eljárás iratanyagának a rendelkezésre bocsátását követően a 2016/680 irányelv 6. cikkének a) pontjával összefüggésben értelmezett 10. cikke szerinti »feltétlen szükségesség«” értékelésének keretében azt is vizsgálhatja-e a bíróság, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a gyanúsított személy elkövette a gyanúsítottá nyilvánításban szereplő bűncselekményt?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

41 Az Európai Bizottság azt állítja, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan. E tekintetben úgy véli, hogy a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítéletben a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság számára megadta az uniós jog azon értelmezését, amelytől az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása függ. Egyébiránt arra hivatkozik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések ezen ítélet téves értelmezésén alapulnak. Egyrészt ugyanis az említett ítélet 133. pontjában a Bíróság nem foglalt állást a nemzeti bíróság által a biometrikus és genetikai adatok gyűjtésére irányuló intézkedés engedélyezése előtt elvégzendő felülvizsgálattal kapcsolatban, és így nem követelte meg, hogy a kérdést előterjesztő bíróság ezen adatgyűjtéssel kapcsolatban külön felülvizsgálatot végezzen. Másrészt e bíróság tévesen következtetett a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 100. és 101. pontjából arra, hogy a Bíróság a ZMVR 68. cikkének (5) bekezdésében előírt korlátozott bírósági felülvizsgálatot az uniós joggal összeegyeztethetőnek tekintette, és ennélfogva tévesen jutott arra a következtetésre, hogy ellentmondás áll fenn e pontok és ezen ítélet 133. pontja között.

42 Elsősorban a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk által létrehozott együttműködés keretében kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítélet meghozatalához szükség van-e az előzetes döntéshozatalra, és hogy a Bíróságnak feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, ha a feltett kérdés az uniós jog értelmezésére vonatkozik, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2018. november 6-i Bauer és Willmeroth ítélet, C-569/16 és C-570/16, EU:C:2018:871, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 A nemzeti bíróság által előterjesztett kérelem elutasítása tehát csak abban az esetben lehetséges, ha nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azon

ténybeli és jogi elemek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a feltett kérdéseket hasznos módon válaszolja meg (2018. november 6-i Bauer és Willmeroth ítélet, C-569/16 és C-570/16, EU:C:2018:871, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Másodsorban emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az előzetes döntéshozatal keretében hozott ítélet hatálya nem zárja ki azt, hogy ezen ítélet címzettje, a nemzeti bíróság még mielőtt az alapeljárásban döntene, újból szükségesnek ítélje a Bírósághoz fordulást. A Bíróság szerint egy ilyen kérelem igazolt lehet különösen abban az esetben, amikor a nemzeti bíróság az ítélettel kapcsolatban értelmezési vagy alkalmazási nehézségekkel találja magát szemben, amikor a Bíróságnak új jogkérdést vet fel, vagy amikor olyan új értelmezési elemeket terjeszt elé, amelyek alapján a Bíróság eltérő választ adhat egy már feltett kérdésre (lásd ebben az értelemben: 2003. március 6-i Kaba ítélet, C-466/00, EU:C:2003:127, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. március 9-i „Pro Rauchfrei II” ítélet, C-356/22, EU:C:2023:174, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseivel a Bíróságtól pontosításokat kér a biometrikus és genetikai adatok gyűjtése 2016/680 irányelv 10. cikke értelmében vett „feltétlen szükségességének” bírósági felülvizsgálatára vonatkozó, álláspontja szerint a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 133. pontjában meghatározott követelménnyel kapcsolatban, annak érdekében, hogy elbírálja a bolgár rendőri hatóságoknak az ilyen adatkategóriák gyűjtésének kényszer alkalmazásával történő végrehajtására irányuló kérelmét, amely kérelem pontosan a Bíróság ebben az ítéletben megválaszolt, előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések alapját képezi. Ebből következik, hogy az előterjesztett kérdések közvetlenül összefüggnek az alapeljárással, és relevánsak a kérdést előterjesztő bíróság előtti jogvita megoldása szempontjából.

46 Ami a Bizottság arra vonatkozó érvelését illeti, hogy a kérdést előterjesztő bíróság állítólag tévesen értelmezte a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 100., 101. és 133. pontját, ez az érv valójában az előterjesztett kérdések érdemére vonatkozik, és ezért lényegénél fogva nem vezethet e kérdések elfogadhatatlanságához (lásd ebben az értelemben: 2022. október 27-i Proximus [Nyilvános telefonkönyvek] ítélet, C-129/21, EU:C:2022:833, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 A fentiekből következően az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

48 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Erre tekintettel a Bíróságnak adott esetben át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. Emellett a Bíróság figyelembe vehet olyan uniós jogi normákat, amelyekre a nemzeti bíróság kérdésének megfogalmazásakor nem hivatkozott (2024. január 30-i Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia ítélet, C-118/22, EU:C:2024:97, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 29–32. pontjából kitűnik, a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 116–135. pontjában a Bíróság azt a kérdést vizsgálta, hogy ellentétes-e az uniós joggal az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő az illetékes hatóságok számára az annak ellenőrzésére és bizonyítására vonatkozó kötelezettséget, hogy az érintett személy biometrikus és genetikai adatainak a nyilvántartásba vételük céljából történő gyűjtése „feltétlenül szükséges”.

50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/680 irányelv 3. cikkének 7. pontja az „illetékes hatóság” fogalmát, amely alá az alapeljárásban eljáró rendőri hatóságok tartoznak, akként határozza meg, mint olyan közhatalmi szerv, amely a bűncselekmények megelőzését, nyomozását, felderítését vagy üldözését, illetve büntetőjogi szankciók végrehajtását illetően eljárni jogosult, beleértve a közbiztonságot fenyegető veszélyekkel szembeni védelmet és e veszélyek megelőzését, valamint bármely egyéb, olyan szerv vagy más jogalany, amely a tagállami jog alapján e célokból közfeladatokat lát el és közhatalmi jogosítványokat gyakorol.

51 Egyébiránt, mivel a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 135. pontjában és a rendelkező részének 3. pontjában a Bíróság az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben előterjesztett negyedik kérdésre adott választ illetően a 2016/680 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 10. cikkének értelmezésére hivatkozott, úgy kell tekinteni, hogy a jelen kérdés is e rendelkezések összességére vonatkozik.

52 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikkét az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben valamely nemzeti szabályozás előírja valamennyi, közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az említett irányelv 3. cikkének 7. pontja értelmében vett illetékes hatóság azon kötelezettségéről, hogy ugyanezen irányelv 10. cikkének megfelelően ellenőrizze és bizonyítsa e gyűjtés feltétlen szükségességét, e kötelezettség tiszteletben tartását biztosíthatja az ezen illetékes hatóság által az említett gyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtása céljából megkeresett bíróság, adott esetben a büntetőeljárás iratanyagának bekérése révén.

53 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikke a személyes adatok különleges kategóriáinak, többek között a biometrikus és genetikai adatoknak a kezelését szabályozó különös rendelkezésnek minősül. E rendelkezés célja az érintett személy fokozott védelmének biztosítása, amennyiben a szóban forgó adatok különleges érzékenysége és kezelésük körülményei miatt – amint az az említett irányelv (37) preambulumbekezdéséből kitűnik – jelentős kockázatot hordozhatnak az olyan alapvető jogokra és szabadságokra nézve, mint a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a személyes adatok védelméhez való jog, amelyeket a Charta 7. és 8. cikke garantál („Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 116. pont; 2024. január 30-i Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia ítélet, C-118/22, EU:C:2024:97, 47. pont).

54 Ennek érdekében, ahogyan az magából a 10. cikk szövegéből is következik, azt a követelményt, hogy a különleges adatok kezelése csak akkor megengedett, „ha arra feltétlenül szükség van”, úgy kell értelmezni, mint amely az ilyen adatok kezelése jogszerűségének szigorúbb feltételeit határozza meg a 2016/680 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjából, valamint 8. cikkének (1) bekezdéséből eredő azon feltételekhez képest, amelyek kizárólag az ugyanezen

irányelv általános hatálya alá tartozó adatok kezelésének „szükségességére” utalnak (lásd ebben az értelemben: „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 117. pont; 2024. október 4-i Bezirkshauptmannschaft Landeck [Mobiltelefonon tárolt személyes adatokhoz való hozzáférésre tett kísérlet] ítélet, C-548/21, EU:C:2024:830, 107. pont).

55 Ily módon a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítéletben a Bíróság kimondta, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja valamennyi, közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az illetékes hatóság annak ellenőrzésére és bizonyítására vonatkozó, a 2016/680 irányelv 10. cikke értelmében rá háruló kötelezettségéről, hogy ez az adatgyűjtés „feltétlenül szükséges-e”, főszabály szerint ellentétes a 10. cikkel, mivel az ilyen szabályozás különbségtétel nélkül és általánosan a gyanúsított személyek többsége biometrikus és genetikai adatainak gyűjtéséhez vezethet (lásd ebben az értelemben: „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet, 128., 129. és 135. pont).

56 Ebben az összefüggésben a Bíróság mindazonáltal a „Biometrikus és genetikai adatok nyilvántartásba vétele I” ítélet 133. pontjában jelezte, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata többek között annak vizsgálata, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikke tényleges érvényesülésének biztosítása érdekében a nemzeti jog értelmezhető-e az uniós joggal összhangban. Ennélfogva a Bíróság ennek során annak meghatározására kérte fel e bíróságot, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi-e az ezen irányelv 3. cikkének 7. pontja értelmében vett illetékes hatóságok számára az érintett személy mind biometrikus, mind genetikai adatai nyilvántartásba vételük céljából történő gyűjtése „feltétlen szükségességének” értékelését. Így a Bíróság emlékeztetni kívánta e bíróságot arra, hogy az elsőbbség elve többek között azt követeli meg, hogy a belső jogot a lehető legteljesebb mértékben az uniós jognak megfelelően értelmezze (lásd ebben az értelemben: 2023. április 27-i M. D. [A Magyarországra való beutazás tilalma] ítélet, C-528/21, EU:C:2023:341, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az említett pont csupán azt jelezte e bíróság számára, hogy meg kell vizsgálnia, hogy a nemzeti jog értelmezhető-e úgy, hogy az ezen adatkezelésre hatáskörrel rendelkező hatóságok el tudják végezni az e 10. cikk értelmében rájuk háruló értékelést.

57 Ebből következik, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának többek között 24. és 55. pontjában hangsúlyozta – ellentétben azzal az előfeltevéssel, amelyen a kérdést előterjesztő bíróság kérdései alapulnak, amennyiben az illetékes hatóságot a nemzeti jog alapján nem terheli olyan kötelezettség, hogy értékelje az általa végzett vagy végzendő adatkezelés „feltétlen szükségességét”, az ezen illetékes hatóság által végzett személyesadat-kezelés felülvizsgálata céljából eljáró bíróság nem biztosíthatja e hatóság helyett az e hatóságot az említett 10. cikk alapján terhelő kötelezettség tiszteletben tartását.

58 Így meg kell állapítani, hogy a nemzeti jog olyan értelmezése, amely szerint a kérdést előterjesztő bíróság maga értékeli az érintett személy biometrikus és genetikai adatai gyűjtésének „feltétlen szükségességét”, nem biztosíthatja a jelen ítélet 57. pontjában említetthez hasonló nemzeti szabályozás uniós joggal való összeegyeztethetőségét, mivel semmi esetre sem orvosolhatja az illetékes hatóságok azon kötelezettségének e szabályozásbeli hiányát, hogy ellenőrizzék és bizonyítsák az ilyen adatgyűjtés „feltétlen szükségességét”.

59 Ezt a következtetést egyébként megerősíti az a tény, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem – amint az a jelen ítélet 18., 20., 22. és 23. pontjából kitűnik – egy olyan nemzeti szabályozásra vonatkozik, amely előírja, hogy a közvádra üldözendő szándékos bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek biometrikus és genetikai adatainak gyűjtése az illetékes hatóságok

kérelmére az illetékes bíróság által engedélyezett, kényszer alkalmazásával történő végrehajtás tárgyát képezi, amennyiben az érintett személy nem járul hozzá az adatgyűjtéshez. Ezzel szemben, amint azt a bolgár kormány a tárgyaláson a Bíróság kérdésére adott válaszában megerősítette, amennyiben az érintett személy ehhez hozzájárul, nincs szükség bírói engedélyre, így az illetékes hatóságok önmagában e hozzájárulás alapján elvégezhetik az említett adatgyűjtést.

60 Következésképpen ilyen helyzetben az illetékes bíróság elméletileg nem biztosíthatja a hozzájárulásukat kifejező érintett személyek jogi védelmét, különösen ami annak ellenőrzését illeti, hogy az illetékes hatóságok tiszteletben tartják-e a feltétlen szükségességnek a jelen ítélet 53–55. pontjában említett ítélkezési gyakorlat által értelmezett követelményét.

61 A fentiek összességéből az következik, hogy az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2016/680 irányelv 10. cikkét az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely nemzeti szabályozás előírja valamennyi, közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az említett irányelv 3. cikkének 7. pontja értelmében vett illetékes hatóság azon kötelezettségéről, hogy ugyanezen irányelv 10. cikkének megfelelően ellenőrizze és bizonyítsa e gyűjtés feltétlen szükségességét, e kötelezettség tiszteletben tartását nem biztosíthatja az ezen illetékes hatóság által az említett gyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtása céljából megkeresett bíróság, mivel az említett illetékes hatóság feladata, hogy az ezen 10. cikk értelmében megkövetelt ellenőrzést elvégezze.

A második kérdésről

62 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

63 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a)-c) pontjával, valamint 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 10. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

amennyiben valamely nemzeti szabályozás előírja valamennyi, közvádra üldözendő szándékos bűncselekménnyel gyanúsított személy biometrikus és genetikai adatainak nyilvántartásba vételük céljából történő rendszeres gyűjtését, anélkül hogy rendelkezne az

említett irányelv 3. cikkének 7. pontja értelmében vett illetékes hatóság azon kötelezettségéről, hogy ugyanezen irányelv 10. cikkének megfelelően ellenőrizze és bizonyítsa e gyűjtés feltétlen szükségességét, e kötelezettség tiszteletben tartását nem biztosíthatja az ezen illetékes hatóság által az említett gyűjtés kényszer alkalmazásával történő végrehajtása céljából megkeresett bíróság, mivel az említett illetékes hatóság feladata, hogy az ezen 10. cikk értelmében megkövetelt ellenőrzést elvégezze.

Aláírások